

Min berättelse om Torpet

För ca 25 år sedan började vi söka efter ett fritidsboende i form av ett torp. Att det var torp som gällde var kopplat till att mina föräldrar hade ett sådant.

Efter mycket letande hittade denna outvecklade pärla på Liljedal inte långt ifrån där frun växt upp och som uppfyllde våra krav:

- avskilt med inte ensligt, gärna del av en by
- helst inte grusväg = oftast smutsig bil
- tillgängligt även vintertid=plogad väg
- äganderätt

Jag kommer med glädje att minnas hur vi åkte dit på fredageftermiddagar efter jobbet och satte oss i det sydöstra hörnet på gräsmattan, tände grillen och hade en god öl i handen. När det började dofta nygrillat kom grannes hund som ett skott och deltog gärna i festandet. Härlig tid.

Finns även fina minnen med vänner, barn och barnbarn från somrarna här och även de har uttryckt att de kommer att sakna Hildelund som stället kallas. De har även varit tydliga med att de inte gillar att vi ska sälja.

Anledningen till att vi väljer att sälja är kombinationen av höga krav och begynnande hög ålder men Hildelund kommer alltid att vara saknat av många efter våra dryga 23 år som torpare.